

OCENA PRACY LICENCJACKIEJ

Temat pracy: Kuduro. Próba charakterystyki zjawiska z perspektywy antropologii tańca

Imię i nazwisko: Manuela Marshal Cabitango

Numer albumu:

Seminarium: dr Victorii Kamasy

Instytut Językoznawstwa UAM

1. Czy treść pracy odpowiada tematowi określönemu w tytule.
Zawartość pracy odpowiada tytułowi.

2. Ocena układu, struktury, podziału treści, kompletności tez, etc.
Autorka zachowuje normy pisania pracy naukowej. Praca ma właściwą strukturę, treść kolejnych rozdziałów jest uzasadniona, zachowane są odpowiednie proporcje między poszczególnymi częściami pracy. Praca składa się z dwóch głównych części. W pierwszej z nich Autorka prezentuje ramy teoretyczne omawianego zagadnienia, w drugiej wykorzystując opisany aparat teoretyczny opisuje, definiuje omawiany w pracy problem.

3. Ocena merytoryczna pracy

Praca Pani Manueli Marsal Cabitango koncentruje się na zagadnieniu, które nie zostało jeszcze w sposób wyczerpujący opisane w języku polskim. Wartością pracy jest wnikliwe przedstawienie „kuduro” – zjawiska, które jak dotąd zostało przedstawione w publikacjach naukowych czy popularnonaukowych bardzo pobieżnie i wyrywkowo.

Autorka próbuje przybliżyć ideę kuduro przyjmując szeroką perspektywę opisu, uwzględniając podłoże kulturowe, historyczne oraz społeczne. Dzięki temu czytelnik po przeczytaniu pracy nie tylko wie, czym jest kuduro, ale także orientuje się, co kształtowało i wpłynęło na jego formę.

Ponieważ kuduro to taniec Autorka pracy uznała za konieczne zdefiniowanie wybranych jego elementów takich jak przykładowo rytm czy ruch (definicje tych elementów oparte na dobrze dobranych źródłach znajdujemy w części I pracy). Wnikliwy opis tych elementów tańca ułatwia czytelnikowi zrozumienie specyfiki kuduro – jego warstwy rytmicznej i ruchowej. Szczególnie rytmowi poświęcono w pracy sporo miejsca. Wielokrotnie (może nawet zbyt często) spotykamy się ze stwierdzeniem, że struktury polimetryczne stanowią jeden z wyróżników tańca afrykańskiego, a tym samym kuduro.

Praca Pani Manueli Marsal Cabitango jest również ciekawym źródłem informacji na temat kultury Afryki, a w szczególności Angoli – kolebki kuduro. Kuduro – taniec łączący w sobie rdzennie afrykańskie elementy z wpływami amerykańskimi był naturalną konsekwencją coraz większego otwarcia Angoli na komunikację interkulturową.

Sposób prezentowania zjawiska jakim jest kuduro zdradza osobiste zainteresowania tańcem Autorki pracy. Odautorskie komentarze i spostrzeżenia Magistrantki sprawiają, że praca jest „dobrze przyswajalnym” przez czytelnika źródłem wiedzy.

Jedynie zastrzeżenia jakie może wskazać recenzent dotyczą, zbyt śmiałych zdaniem recenzenta, stwierdzeń (cytowanych), takich jak np. znajdujące się na stronie 19 mówiące o większej wymowności i bogactwie tańca niż języka.

Przedstawiona praca spełnia wymagania stawiane pracom licencjackim.

4. Ocena pracy: bardzo dobra

Ewa Jarmołowicz-Nowikow

